

1 augustus 2013

De Codecommissie CGR (Kamer I) heeft het navolgende overwogen en beslist naar aanleiding van de klacht in kort geding (CGR nummer K13.005) op de voet van artikel 30 van het Reglement van de Codecommissie en de Commissie van Beroep van de Stichting CGR (hierna: het Reglement) van:

Boehringer Ingelheim B.V.

gevestigd te Alkmaar
verder te noemen BI,
gemachtigde: prof. mr. M.D.B. Schutjens,

tegen

1. Bristol-Myers Squibb B.V.

gevestigd te Woerden,
verder te noemen: B-MS,

2. Pfizer B.V.

gevestigd te Capelle aan den IJssel,
verder te noemen: Pfizer,
gemachtigde: mr. I. Morée,

inzake uitingen van B-MS/Pfizer voor het geneesmiddel Eliquis (werkzame stof: apixaban).

1. Het verloop van het kort geding

1.1 De Codecommissie heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift met 4 producties van de gemachtigde van BI d.d. 1 mei 2013;
- het verweerschrift met 6 producties van de gemachtigde van B-MS/Pfizer d.d. 28 mei 2013;
- de aanvullende productie 5 van de zijde van BI;
- de aanvullende producties 7 tot en met 10 van de zijde van B-MS/Pfizer;
- de pleitaantekeningen en aantekeningen voor repliek van de gemachtigde van BI d.d. 2 juli 2013;
- de pleitaantekeningen en de ter zitting overgelegde notitie van de gemachtigde van B-MS/Pfizer d.d. 2 juli 2013.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier ingelast.

1.2 De Codecommissie heeft de klacht in kort geding behandeld ter zitting van 2 juli 2013 te Gouda. Ter zitting waren namens BI aanwezig Jitske Evertse MSc (Medical Manager), Raoul A. Gan, md mba (Group Medical Manager) bijgestaan door prof. mr. Schutjens voornoemd. Namens B-MS waren aanwezig Joke Eggermont MD (Medical Director) en Jacco Lieste, Ph.D (Sr. Scientific Advisor) en namens Pfizer Drs. Dorien Rauwerda-Kolen Kerklaan (Medical Scientific Relations Manager), en Dr. Manon J. Winter (Country Medical Lead), bijgestaan door mr. Morée voornoemd.

2. De vaststaande feiten

2.1 Voor de beslissing kan van de volgende -tussen partijen niet omstreden- feiten worden uitgegaan.

2.2 BI, B-MS en Pfizer zijn ondernemingen die zich bezighouden met de productie, verhandeling en distributie van geneesmiddelen.

2.3 B-MS/Pfizer brengen in Nederland het geneesmiddel Eliquis® (werkzame stof: apixaban) op de markt. Eliquis is geregistreerd in twee sterktes, te weten filmomhulde tabletten van 2,5 mg en van 5 mg. De tabletten van 2,5 en 5 mg zijn geïndiceerd voor preventie van beroerte en systemische embolie bij volwassen patiënten met niet-valvulair atriumfibrilleren (nvAF), met een of meer risicofactoren zoals een eerdere beroerte of transiënte ischemische aanval (TIA); leeftijd \geq 75 jaar; hypertensie; diabetes mellitus; symptomatisch hartfalen (NYHA klasse \geq II).

2.4 De 2,5 mg tabletten zijn daarnaast ook geregistreerd voor de preventie van veneuze trombo-embolische voorvallen (VTE) bij volwassen patiënten die een electieve heup- of knieervangingsoperatie hebben ondergaan.

2.5 BI brengt in Nederland het geneesmiddel Pradaxa® (werkzame stof: dabigatran etexilaat) op de markt. Pradaxa is verkrijgbaar in 75 mg, 110 mg en 150 mg capsules.

2.6 Pradaxa 110 mg en 150 mg harde capsules zijn geïndiceerd voor de preventie van cerebrovasculair accident (CVA) en systemische embolie bij volwassenen met non-valvulair atriumfibrilleren, zonder klepafwijkingen met één of meer van de volgende risicofactoren: CVA, TIA of systemische embolie in de anamnese, linkerventrikel ejectiefractie $<$ 40%, symptomatisch hartfalen \geq New York Heart Association (NYHA) klasse 2, 75 jaar en ouder, 65 jaar en ouder in combinatie met diabetes mellitus, coronair vaatlijden of hypertensie.

2.7 Pradaxa 75 mg en 110 mg harde capsules zijn geïndiceerd voor de primaire preventie van veneuze trombo-embolische aandoeningen bij volwassen patiënten die electief een totale heupvervangende operatie of een totale knieervangende operatie hebben ondergaan.

2.8 De onderhavige klacht betreft uitingen van B-MS/Pfizer voor Eliquis voor de indicatie nvAF. Waar in het hiernavolgende Pradaxa wordt genoemd, wordt daarmee in dit verband uitsluitend op de 110 en/of 150 mg capsules bedoeld.

2.9 Pradaxa en Eliquis behoren tot de nieuwe generatie anti-stollingsmiddelen (nieuwe anticoagulantia ook wel “NOAC” genoemd) en zijn concurrerende producten.

2.10 B-MS/Pfizer voeren een promotiecampagne voor Eliquis met als titel: “*Kies om het verschil te maken*”. Daarbij maken B-MS/Pfizer in advertenties en op stands op congressen gebruik van de volgende uiting:

“Kies Eliquis®: superioriteit vs. warfarine bij elk van de volgende belangrijke uitkomsten

- a **Superieure preventie van CVA/systemische embolie² 21% RRR**, $p=0,01$**
- b **Superieur veiligheidsprofiel voor wat betreft het reduceren van ernstige bloedingen 31% RRR, $p<0,001$**

- c **Superieure** reductie in overlijden ongeacht de oorzaak² 11% RRR, p=0,047
 d Geen INR-controle³

Eliquis®: biedt als enige anticoagulans

E AL HET BOVENSTAANDE

**RRR=relatieve risicoreductie

2.11 Deze uiting is in ieder geval verschenen in 4 recente issues van het Nederlands Heart Journal, dan wel als inserts toegevoegd. Voorts is de uiting gebruikt op een recent congres.

2.12 B-MS/Pfizer hebben naar aanleiding van de door BI geuite bezwaren de advertentie aangepast. In de punten a tot en met c is het woord “*Superieur*” niet meer vetgedrukt en voorts is in al deze punten toegevoegd “*vs. warfarine*”. In de zin onder de punten a tot en met d is toegevoegd “*in een klinische studie vs warfarine aangetoond*”.

De uiting ziet er na deze aanpassingen als volgt uit:

Kies Eliquis®: superioriteit vs. warfarine bij elk van de volgende belangrijke uitkomsten

- a** Superieure preventie van CVA/systemische embolie²
21% RRR**, p=0,01 vs warfarine
- b** Superieur veiligheidsprofiel voor wat betreft het reduceren van ernstige bloedingen²
31% RRR, p<0,001 vs warfarine
- c** Superieure reductie in overlijden ongeacht de oorzaak²
11% RRR, p=0,047 vs warfarine
- d** Geen INR-controle³

Eliquis®: heeft als enige anticoagulans in een klinische studie vs warfarine aangetoond

E AL HET BOVENSTAANDE

**RRR = relatieve risicoreductie

2.13 B-MS/Pfizer baseren de claims in voormelde advertentie op de ARISTOTLE studie (Granger CB, Alexander JH, McMurray JJV, et al., for the ARISTOTLE Committees and Investigators. Apixaban versus warfarin in patients with atrial fibrillation. New England Journal of Medicine 2011;365:981-92; nejm.org 10.1056/NEJMoa1107039)

3. De klacht van BI

3.1 De klacht van BI is in eerste instantie gericht tegen de hiervoor sub 2.10 genoemde uiting. Ter zitting heeft BI aangegeven dat haar klacht zich ook richt tegen de inmiddels door B-MS/Pfizer aangepaste versie van die uiting. Volgens BI zijn zowel de oorspronkelijke uiting als de aangepaste versie daarvan onjuist, niet onderbouwd en misleidend en in strijd met de artikelen 4.3, 5.2, 5.3, 5.4, 5.7 en 5.8 van de Gedragscode Geneesmiddelenreclame (hierna: “GC”).

Ter toelichting en onderbouwing van de klacht heeft BI het volgende –samengevat- gesteld.

3.2 BI stelt in de eerste plaats dat sprake is van een algemene superioriteitsclaim. De advertentie wekt door inhoud, opmaak en vormgeving bij de gemiddeld oplettende beroepsbeoefenaar de indruk

- dat Eliquis niet alleen op de genoemde punten maar in zijn algemeenheid superieur is, en
- dat dit niet alleen geldt ten opzichte van warfarine maar ten opzichte van alle andere anticoagulantia.

3.3 Dat effect wordt bereikt door (in de oorspronkelijke advertentie):

- 1) in de punten a tot en met c het woord “*Superieur*”, vetgedrukt, prominent vooraan te zetten, terwijl dat grammaticaal niet alleen niet nodig is, maar ook niet juist.
- 2) in die punten a tot en met c nergens aan te geven dat de geclaimde superioriteit uitsluitend geldt ten opzichte van warfarine;
- 3) het woord “enige” in de zin onder de punten a tot en met d.

3.4 In de aangepaste advertentie is aan het hiervoor sub 2) genoemde bezwaar tegemoet gekomen. De overige bezwaren gelden onverkort voor de aangepaste advertentie, met dien verstande dat het woord “*Superieur*” in de punten a tot en met c niet meer vet gedrukt is.

3.5 Voorts stelt BI dat die superioriteitsclaim niet is onderbouwd, waarbij zij met name betoogt dat indirecte vergelijking van resultaten van verschillende studies niet is toegestaan. BI licht dat als volgt toe. De uiting is aan te merken als een vergelijkende claim: er wordt een rechtstreekse vergelijking gemaakt tussen Eliquis en de andere anticoagulantia (waaronder Pradaxa), waarbij superioriteit wordt geclaimd. Een dergelijke vergelijkende claim is uitsluitend toegestaan indien en voor zover deze kan worden onderbouwd met rechtstreeks vergelijkend onderzoek tussen Eliquis en andere anticoagulantia. Het is uit wetenschappelijk oogpunt onjuist de uitkomsten van verschillende studies te combineren en op basis van indirecte vergelijking conclusies te trekken. Tussen de verschillende studies kunnen immers aanzienlijke verschillen bestaan in bijvoorbeeld studieopzet, methodologie, aantallen patiënten en verdere omstandigheden en parameters. Het feit dat uit het onderzoek waarin Eliquis is vergeleken met warfarine bepaalde uitkomsten komen, zegt niets over de vraag of Eliquis ook beter scoort ten opzichte van andere anticoagulantia. Rechtstreeks vergelijkend onderzoek tussen Eliquis en andere anticoagulantia is niet gedaan en resultaten die de claim onderbouwen zijn er dus niet. Het gaat dan ook niet aan om dit beeld van “superioriteit” en “enige met al die voordelen” op te roepen.

3.6 BI erkent dat op zichzelf juist is dat uit de ARISTOTLE-studie, waarop B-MS/Pfizer de claims baseren, blijkt dat Eliquis op de punten a tot en met c superieur is aan warfarine. Dat mogen B-MS/Pfizer in haar uitingen communiceren. Maar het gaat om het totaalbeeld dat door de advertentie wordt opgeroepen en dat bij de gemiddeld oplettende beroepsbeoefenaar blijft hangen: Eliquis is als enige anticoagulans superieur. Dat beeld is onjuist en misleidend. Het zet de beroepsbeoefenaar op het verkeerde been en bevordert het rationele voorschrijfgedrag niet.

3.7 BI stelt zich op het standpunt dat sprake is van een serieuze overtreding van de regels en dat zij daarom recht heeft op en een spoedeisend belang heeft bij de door haar gevraagde voorzieningen. Zij wijst erop dat partijen voorafgaand aan de indiening van de klacht uitvoerig met elkaar hebben gecorrespondeerd en dat B-MS/Pfizer niet bereid waren aan de

bezwaren van BI tegemoet te komen. Pas nadat de klacht was ingediend, hebben B-MS/Pfizer alsnog enkele concrete aanpassingen toegezegd. Behalve het feit dat deze tardief zijn, lossen ze ook het probleem niet op. Intussen is de advertentie breed verspreid, ook internationaal. BI stelt daarom belang te hebben bij een oordeel van de Codecommissie over zowel de oorspronkelijke als de aangepaste advertentie en bij de gevraagde voorzieningen.

4. Het verzoek van BI

BI verzoekt de Codecommissie bij beslissing in kort geding aan BI de navolgende maatregelen op te leggen:

- a) B-MS/Pfizer te bevelen het gebruik van de in alinea 3 van de klacht genoemde uiting met onmiddellijke ingang te staken en gestaakt te houden en te bevelen deze uitingen (in woord en/of beeld) en uitingen met gelijke strekking en/of uitstraling in de toekomst niet meer te (laten) gebruiken;
- b) B-MS/Pfizer te bevelen om zich met onmiddellijke ingang te onthouden van het gebruik van uitingen, in welke vorm en via welk medium dan ook, waarin wordt gesteld dan wel gesuggereerd dat Eliquis om welke reden of welke wijze dan ook superieur is aan andere anticoagulantia, zonder dat dat op deugdelijke wijze is onderbouwd;
- c) B-MS/Pfizer te bevelen om in de eerst mogelijke editie van alle tijdschriften waarin de advertentie is verschenen een rectificatie op te nemen met een door BI voorgestelde tekst, dan wel een door de Codecommissie te bepalen tekst van gelijke strekking;
- d) B-MS/Pfizer te veroordelen in betaling van de volledige kosten van de procedure, waaronder begrepen het griffiegeld en de kosten van de procedure uit hoofde van artikel 28 Reglement
- e) de uitspraak uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

5. Het verweer van B-MS/Pfizer

Het verweer dat B-MS/Pfizer tegen de klachten hebben gevoerd kan als volgt worden samengevat.

5.1 B-MS/Pfizer betwisten dat sprake is van het claimen van algehele superioriteit. Uit de manier waarop de claims zijn verwoord in combinatie met de lay-out van de advertentie blijkt overduidelijk dat slechts ten opzichte van warfarine superioriteit wordt geclaimd. Dat was al duidelijk in de oorspronkelijke advertentie, waar in de vetgedrukte inleidende zinsnede “**Kies Eliquis®: superioriteit vs. warfarine**” de comparator expliciet is vermeld. Niettemin hebben B-MS/Pfizer, om BI tegemoet te komen, in de nieuwe advertentie ook in de subclaims a tot en met c en de zin daaronder nogmaals expliciet vermeld dat de superioriteit geldt ten opzichte van warfarine. B-MS/Pfizer hebben onvoorwaardelijk toegezegd de advertentie in de oorspronkelijke opmaak niet meer te zullen gebruiken. Zij verzoeken de Codecommissie bij de beoordeling van de klacht uit te gaan van de aangepaste versie.

5.2 B-MS/Pfizer stellen dat de advertentie voldoet aan de eis dat uit de tekst van de advertentie zelf duidelijk moet zijn met welk product wordt vergeleken, zoals verwoord door de Codecommissie in de uitspraak van 4 september 2012 met betrekking tot Pradaxa. Het gebruik van het woord superieur in de claims a tot en met c is, anders dan BI stelt, niet overbodig. De punten waarop Eliquis beter scoort dan warfarine zijn de primaire eindpunten en het belangrijkste secundaire eindpunt van de ARISTOTLE-studie. Van belang is voorts om aan te geven dat Eliquis met betrekking tot die punten niet alleen non-inferieur is aan warfarine, maar zelfs superieur. Die informatie is voor beroepsbeoefenaren relevant. Deze

claims worden door de ARISTOTLE-studie wetenschappelijk volledig onderbouwd, zoals BI ook niet heeft betwist. Dat geldt ook voor de zin onder de punten a tot en met d, waarin is aangegeven dat Eliquis als enige anticoagulans heeft aangetoond op alle drie de genoemde punten beter te scoren dan warfarine. B-MS/Pfizer hebben in de advertentie dan ook niets anders gedaan dan de belangrijkste uitkomsten van de studie correct weergeven. Van het claimen van algehele superioriteit, ook ten opzichte van andere anticoagulantia dan warfarine, is geen sprake.

5.3 Ook de klacht met betrekking tot de indirecte vergelijking is volgens B-MS/Pfizer ongegrond. In dat verband wijzen zij erop dat bij beroepsbeoefenaren algemeen bekend is dat alle NOACs registratiestudies hebben verricht, die head-to-head trials waren versus een Vitamine-K- antagonist (VKA), zoals warfarine. De opzet van al die registratiestudies was in hoge mate vergelijkbaar, omdat immers de registratieautoriteiten bepaalde eisen stellen aan de studies en bepaalde uitkomsten verlangen om het geneesmiddel te kunnen registreren. Tot op heden is Eliquis de enige OAC waarvoor superioriteit is aangetoond versus warfarine ten aanzien van alle drie de genoemde primaire en secundaire eindpunten. De zin onder de claims a tot en met d is dus niet meer en niet minder dan een accurate en duidelijke weergave van de beschikbare data uit klinische studies. B-MS/Pfizer wijzen er in dit verband op dat dit verschil in klinische data ook wordt onderkend in andere wetenschappelijke publicaties, waarbij zij verwijst naar het ESC positioning paper. B-MS/Pfizer betwisten dus dat in de advertentie een vergelijking wordt gemaakt, met andere anticoagulantia dan warfarine en stellen dat, indien en voor zover al geoordeeld zou worden dat zulks wel het geval is, die claim wel degelijk juist en wetenschappelijk onderbouwd is.

5.4 Met betrekking tot de gevraagde voorzieningen stellen B-MS/Pfizer dat de sub a en b gevorderde maatregelen te onduidelijk en te breed zijn geformuleerd om te kunnen worden toegewezen. Bij een verbod op verspreiding van de oorspronkelijke advertentie heeft BI bovendien geen rechtens te respecteren belang meer, omdat B-MS/Pfizer reeds onvoorwaardelijk heeft toegezegd die niet meer te zullen gebruiken. Ook de door BI verzochte rectificatie dient volgens B-MS/Pfizer te worden afgewezen omdat, indien en voor zover de Gedragscode al zou zijn overtreden, deze overtreding onvoldoende ernstig is om rectificatie te rechtvaardigen.

6. Het oordeel van de Codecommissie

6.1 Tussen partijen is niet in geschil dat de onderhavige uiting vergelijkende (superioriteits-)claims bevat. De wetenschappelijke onderbouwing van de sub a tot en met c genoemde claims, voor zover daarin superioriteit op de betreffende punten versus warfarine wordt geclaimd, staat evenmin ter discussie. Voorts staat onbetwist vast dat tot op heden alleen voor Eliquis in een wetenschappelijk onderzoek is aangetoond dat het op alle drie de genoemde punten superieur is aan warfarine.

6.2 De klacht is in de eerste plaats dat de onderhavige uiting kan worden opgevat als een algehele superioriteitsclaim, ook ten opzichte van andere anticoagulantia dan warfarine.

6.3 Evident is dat in de aangepaste advertentie, in de inleidende zin en de punten a tot en met c daaronder, waar telkens is toegevoegd “*vs warfarine*”, geen sprake is van een claim of een suggestie van een claim van superioriteit ten opzichte van enig ander geneesmiddel dan warfarine. Overigens is De Codecommissie van oordeel dat in dit deel van de advertentie ook in de oorspronkelijke versie voldoende duidelijk was dat superioriteit slechts werd geclaimd

ten opzichte van warfarine. In de inleidende zin is dat immers expliciet en in vetgedrukte letters vermeld. Het feit dat in de onder a tot en met c genoemde uitkomsten het woord “*Superieur*”, al dan niet vetgedrukt, vooraan de zin staat, maakt dat niet anders. Niet gezegd kan worden dat dit deel van de advertentie, tot en met punt d), op zichzelf beschouwd, een algehele superioriteitsclaim ten opzichte van alle anticoagulantia bevat, noch dat de kans bestaat dat een gemiddeld oplettende beroepsbeoefenaar de uiting in die zin verkeerd zal begrijpen. BI heeft ter zitting aangegeven dat zij tegen de aangepaste advertentie geen bezwaar zou hebben als die zou eindigen onder punt d, en de rest dus zou worden weggelaten.

6.4 Het venijn zit in de staart, in de laatste zin van de advertentie in dit geval. In beide versies staan in die zin de woorden “*Eliquis*[®]als enige anticoagulans.... ”. Daar maken B-MS/Pfizer door het gebruik van het woord “*enige*” een vergelijking met alle andere anticoagulantia. Beoordeeld moet dus worden of die vergelijkende (superioriteits-)claim voldoet aan de daaraan in de Gedragscode gestelde eisen.

6.5 In de oorspronkelijke advertentie luidt de volledige zin: “*Eliquis*[®]: *biedt als enige anticoagulans...* **AL HET BOVENSTAANDE**”.

6.6 Die uiting is niet wetenschappelijk onderbouwd. Immers, uit het feit dat tot nu toe alleen voor Eliquis is aangetoond dat het op alle drie de genoemde punten superieur is aan warfarine, kan niet worden geconcludeerd dat andere anticoagulantia niet eveneens superioriteit op alle drie de punten bieden, omdat deze niet in dezelfde studie zijn meegenomen. Dat dit voor andere anticoagulantia (nog) niet is aangetoond, laat onverlet dat het mogelijk is dat deze feitelijk eveneens op de genoemde drie punten superieur zijn ten opzichte van warfarine.

6.7 In de aangepaste advertentie luidt de betreffende zin als volgt: “*Eliquis*[®]: *heeft als enige anticoagulans in een klinische studie vs warfarine aangetoond...* **AL HET BOVENSTAANDE**”

6.8 Dit is op zichzelf een waarheidsgetrouwe weergave van de stand van zaken van tot nu toe verricht wetenschappelijk onderzoek naar anticoagulantia. Echter in het geheel van de uiting wekt deze zin onmiskenbaar de suggestie van superioriteit van Eliquis niet alleen ten opzichte van warfarine, maar ook ten opzichte van andere anticoagulantia. Met name het woord “*enige*” bewerkstelligt dat bij de beroepsbeoefenaar tot wie de uiting zich richt de indruk wordt gewekt dat Eliquis een betere anticoagulans is dan andere. Het woord “*enige*” in deze zin dient geen ander doel dan Eliquis in positieve zin te onderscheiden van andere anticoagulantia. Zulks ten onrechte, want voor een dergelijke superioriteitsclaim bestaat geen wetenschappelijke onderbouwing. Immers het feit dat Eliquis tot nu toe als enige anticoagulans superioriteit op alle drie de punten ten opzichte van warfarine heeft aangetoond, zegt op zichzelf niets over de absolute score van Eliquis op ieder van die punten en evenmin over de score van andere NOACs ten opzichte van warfarine en/of ten opzichte van Eliquis. Niet uitgesloten is bijvoorbeeld dat een andere NOAC op de punten a en b eveneens superieur is gebleken aan warfarine, maar niet beter scoort dan warfarine op het punt van de ‘all cause mortaliteit’, omdat door toevallige externe oorzaken die niets van doen hebben met de onderzochte geneesmiddelen, in de betreffende studie relatief meer patiënten zijn overleden in de met de NOAC behandelde groep. Dan kan van de betreffende NOAC niet gezegd worden dat die op alle drie de in de advertentie genoemde punten superieur is aan warfarine. Maar dat laat de mogelijkheid onverlet dat die NOAC op de punten a en b beter scoort ten opzichte van warfarine dan Eliquis. Een dergelijke vergelijking tussen Eliquis en andere NOACs kan niet

worden gemaakt. Er is geen rechtstreeks vergelijkend onderzoek gedaan waarin Eliquis is vergeleken met een andere NOAC. B-MS/Pfizer betogen in dit verband dat voor alle NOACs registratiestudies zijn verricht waarbij de betreffende NOAC is vergeleken met een VKA als warfarine en dat deze studies in hoge mate vergelijkbaar zijn qua aantallen patiënten, methodiek en dergelijke, terwijl ook de primaire en secundaire eindpunten hetzelfde waren. Dat laat echter onverlet dat het uit wetenschappelijk oogpunt niet juist is op basis van die verschillende studies conclusies te trekken ten aanzien van de vergelijking tussen de betreffende NOACs onderling.

6.9 De suggestie die aldus met de uiting wordt gewekt, dat Eliquis superieur is aan andere anticoagulantia, is dus niet wetenschappelijk onderbouwd. De claim voldoet daarmee niet aan de in artikel 5.8 sub g van de Gedragscode gestelde eis en is misleidend. In zoverre is de klacht van BI gegrond.

Met betrekking tot de door BI gevraagde maatregelen overweegt de Codecommissie als volgt.

6.10 In onderdeel a. van alinea 15 van de klacht vraagt BI een verbod om de in “*nr xxxxxx genoemde uiting*” nog te gebruiken. Ter zitting is desgevraagd meegedeeld dat bedoeld is te verwijzen naar nr. 3 van de klacht. Dat is de advertentie in de oorspronkelijke vorm. De Codecommissie is van oordeel dat BI bij een verbod met betrekking tot die versie van de advertentie geen rechtens te respecteren belang meer heeft, omdat B-MS/Pfizer onvoorwaardelijk hebben toegezegd deze niet meer te zullen gebruiken.

6.11 Hoewel zulks niet expliciet is verzocht, leest de Codecommissie dit onderdeel, in combinatie met 15 sub b., aldus, dat ook gevraagd wordt B-MS/Pfizer te verbieden de advertentie in de aangepaste versie, alsmede uitingen van gelijke strekking, nog te gebruiken. Zo zal de maatregel worden toegewezen. De Codecommissie merkt op dat het verbod onder 15 b. te breed is en te vaag geformuleerd om als zodanig te kunnen worden toegewezen.

6.12 De Codecommissie acht de overtredingen door B-MS/Pfizer niet zodanig ernstig dat rectificatie aangewezen is, zodat de maatregel, verzocht in het petitum onder c, niet voor toewijzing in aanmerking komt.

6.13 Aangezien B-MS/Pfizer in strijd met de Gedragscode Geneesmiddelenreclame hebben gehandeld, zullen zij op de voet van artikel 28 lid 1 van het Reglement worden veroordeeld tot vergoeding van het griffiegeld en van de procedurekosten.

7. De beslissing van de Codecommissie in kort geding:

De Codecommissie (Kamer I) in kort geding:

- Verklaart de klacht van BI gegrond, in zoverre zulks hierboven is overwogen en beslist;
- Beveelt B-MS/Pfizer met onmiddellijke ingang ieder gebruik van de in alinea 2.12 genoemde advertentie en de hierboven in strijd met de Gedragscode Geneesmiddelenreclame geoordeelde claims of vergelijkbare claims te (doen) staken en gestaakt te (doen) houden;
- Veroordeelt B-MS/Pfizer tot betaling van het griffiegeld, zijnde € 1.250 en van de procedurekosten als bedoeld in artikel 28 lid 1 van het Reglement, welke kosten zijn vastgesteld op een bedrag van € 6.600;

- Verklaart deze beslissing uitvoerbaar bij voorraad;
- Wijst af het meer of anders gevorderde.

Aldus gewezen te Gouda op 1 augustus 2013 door mr. C. Wallis, voorzitter, drs. A. van Zon-Brouwer en dr. M.J.H.I. Beekman, leden, in aanwezigheid van mr. M.M.L.G. Zeijen-Otten, griffier, en ondertekend door de voorzitter en de griffier.